TOREKÄLLBERGETS MUSEUM

INTERVJU MED GAMLA OAXENBOR

FRU EWA KARLSSON

10 sidor

Torekällbergets Museum

Intervju med:
Ewa Karlsson, född 1903-12-16

Band nr 40

.....

EK; De tror jag inte, ja de kan väl hända på den här auktionen förståss, men dom vet ju inte när dom börja här säjer dom ju, de finns ju inga papper.
NN: Det stämmer, man får väl förmoda, att det har börjat successivt från liten skala på 1850-talet å sen har det fortsatt ytterligare, men man vet inte exakt när.
EK: Å de vet jag, de hörde jag som barn, att det skulle ha bott en fiskarfamilj på norra udden, men de där e som sagt va, de ju de e sånt som bara då går, de va väl före allas tid.
NN: Men den här Gumkyrkan lär ju ha funnits här på ön?
EK: Jaha då, den kom pappa ihåg, våran pappa, han va född 1873.
NN: Hade han nåt att berätta om den?
EK: Nej han, den va nog inte hel som han kommer ihåg, men inte tänkte ju vi på att fråga farfar å farmor till exempel, de gjorde vi inte.
G: Det hade man inte en tanke på på den tiden.
NN: Det var så naturligt?
EK: Javisst, men den där Gumkyrkan, de vet jag ju att dom tala om, att den hade funnits där.
NN: Var låg den ungefär enligt berättelserna?
EK: Jaa, som jag har fattat, så låg den innanför Gillestugan, men lite mera bakom det där badhuset eller, där inne skulle den ha legat, eftersom va dom sa förr.
NN: Det bör va ungefär där dom har bakom tennisbanorna, dom har ett gammalt schakt eller brott där.
EK: Jaa, fast inte så långt in, utan lite längre utåt.
G: Det låg väl i själva ytterkanten.
EK: Ja just de, de skulle jag också tro att den gjorde som dom har sagt.
NN: Farfar å farmor, hade dom arbetat någe på Karta eller kom dom hit direkt?
EK: Inte våran farfar å farmor, dom kom ifrån Mörkö, för att som jag har för mej så, så arbeta farfar, så alltså våran pappas mormor blev änka och dom hade ett ställe vid Nora tror jag, för de va ju många ställen, det vart ju som byar förr och hon blev väl änka, å då kom farfar dit, å så gifte han sej me farmor där.

Jag kan visa va vi har, å sen flytta dom till ett litet ställe, som ligger på andra sidan Mörkö, som heter Svanhagen, de ligger inåt där.

NN: Vilket år gifte dom sej?

EK: Ja de står här.

G: Denna bibel tillhörig Oskar Persson, de va våran farfar...

EK: Hustrun Maria Charlotta Nilsdotter ja ...

NN: Ingick i äktenskap den fjärde november 1865, vår brölloppsdag var på en lördag vid Svanhagen, sedan flyttade vi till Tuna, Oaxen den 22 december 1867.

EK: Men se de här e nog skrivet då, för jag tror aldrig, att dom va kvar vid Tuna så länge, för de kommer jag ihåg, för Tuna de ligger här på Mörkö, uppåt där.

NN: Va de en jordbruksfastighet, en gård?

EK: Jaa, de va de, men sen, så, om farfar kunde ta statplats där som dom hade på den tiden, de vet ja inte, men sen så flytta dom väl hit. De där e nog skrivet efteråt tror jag. Jag tror aldrig, aldrig, att de va så länge vid Tuna.

NN; Nej de e väl skrivet på Oaxen 1867 då, så att de va bara nåt år som de va på Tuna.

EK: Ja skulle tro de.

NN: Och sen, föräldrarna då, er far, föddes han här på ön?

EK: Jadå, han va född här.

NN; Var bodde de nånstans, de gamle?

EK: Joo, dom bodde i den där lilla kåken sonm ligger ovanför ingenjörns kåk, den där lilla gula.

NN: Jaha, vänta nu, Ålderdomshemmet ...?

EK: Jaa, där bodde dom i sydvästra hörnet.

NN: Va de när er far va barn, han va barnfödd där?

EK: Ja han va barnfödd där, å där bodde dom i hela sitt liv, å de e bara ett litet rum.

NN: Fanns de inget kök eller, bara ett enda rum?

EK: Bara ett enda rum med öppen spis, de hade dom i hela sin livstid. Farfar han vart död trettondan 1918 å farmor vart död i november 1919, men då va hon så ..., för våran mamma vart dö då 1919 på våren, men sen levde hon inte längre än till november, men i alla fall, så länge fanns de ingen järnspis där, utan då kom hon till oss å grädda puddingar å så där lite.

NN: Hon hade i så fall trefot å kaffekanna på trefot?

EK: Ja då, de hade hon.

NN: Hur va de möblerat i farmors hem?

EK: Jaa, när man kom in si så här genom dörrn, den va alldeles i hörnet, då hade hon en säng oppvid så här, en stol på den väggen å så en soffa, en sån där liten pinnsoffa, med klätt lock, sen stod de en byrå också här, sen va de en liten öppning emellan där, så stod där en skänk också hade hon en,

... prata ja för fort?, (nej då), hade hon en hylla med ett skynke för, rött å vitt randigt, som hon hade gryter i, sen va spisen i hörnet där. Å så va de en vedlår, som hon hade till diskbänk å allting förståss, å sen koppar-vattentunnan.

NN: Det betyder alltså, att hon möblerade upp huset vid väggarna, men i mitten av rummet ...?

EK: Ja de va bara ett litet bord framtill, som de hade å åt på, ett litet köksbord om man säjer, å så hade dom väl två stolar där. När dom kom hit då fanns inte den där utbyggnan som e farstu å garderober å sånt där nu, utan då hade dom en trappa, eller som en stege utanför, utifrån å in där.

NN: På de sättet. Flyttade dom när dom kom hit till Oaxen då 1867, flytta dom direkt hit till Ålderdomshemmet, å där har dom bott hela tiden?

EK: Ja för jag vet att våran pappa, innan han blev död, han vart ju död 57, då var han lite borta emellanåt så där, så sa han åt mej en dag: "Jag kan inte förstå, va har du kommit ifrån", sa han. "De vet du väl", sa jag, "Du e ju min pappa", sa jag. "Jag har funderat på de ibland var du har kommit ifrån, för jag kan inte komma ihåg att du fanns därborta när Hilda å ja va små", för att han hade ens syster som va död när hon va 15 år. "Hilda å jag hade varsin järnsäng" sa han, "men ja kan inte komma ihåg att du va me", sa han.

NN: Hur gammal va far när han dog?

EK: Han va närapå 84 år, han va född 73, Han vart död i februari å han skulle ha fyllt i maj.

NN: Vilket år va de han dog?

EK: 57.

NN: 57 jaha. Jaa, de här namnet Ålderdomshemmet, hur har det kommit till, hur har det kommit till på den stugan?

EK: Ja de va väl de att ... -

G: De har kommit till på senare tid i alla fall, de va väl gamlingar som bodde där på den tiden.

EK: Neej för de va ju såna som arbeta, men dom bodde väl där alla hela tiden, tills dom börja på å bli gamla, å sen va de att det vart, folk ville ju ha större lägenheter, å då vart de, att när det vart några änkor, så fick dom flytta dit, när det vart ledigt.

NN: Ja, det låter troligt.

EK: Ja de va på de viset.

NN: Farfar, om vi går längst tillbaka i tiden, vad arbetade han med här på bruket, va de i berget eller var det i ugnarna?

EK: Ja vi har ett kort utav honom, eller på berget här innanför Gillet.

NN: De vore intressant å se de.

EK: Det kan du gå ut efter Gunnar, det står på den där hyllan längst borterst

NN: Vad arbetade ...?

EK: Han arbetade där, men det kommer jag inte ihåg, för att här framme vid västra sidan, där dom hade då toaletter där, men de e ju slopade för länge sen, jag vet inte var dom e nu, men där fanns de en lagård, för de va en, jag vet inte va han kallas för, inspektor eller va han kallas för, han hette Bengtsson som va här, ja, å han hade, ja vet inte om han hade mer än ko, men han hade, men ko hade han, å då hade dom de där till lagård, så därutav så kalla vi alltid de för lagårn, men där hade dom träbod sen.

NN: Men den e riven nu?

EK: Jadå de e den, å där arbeta farfar å högg ved å, åt honom som va inspektor här, Mittström, å sen va de väl, ja vet inte om,nää, jag tror inte, att de va nåra änkor som fick de, de tror ja inte, så gick han efter posten. Han gick över till Järna efter post två dagar i veckan, men de kommer ja inte ihåg, men han gick till Idala efter post, de kommer ja ihåg.

NN: Så de va de som han huvudsakligen arbetade med, det var alltså posten, han högg ved, va de som åldring eller?

EK: Ja jag skulle tänka att han, de va väl de att han efter posten å så, hade han de där emellanåt. För när dom gick efter posten, det tog ju närapå hela dan.

NN: Jo de förstår jag, han va inte å arbeta med ugnarna också eller?

EK: Nej de tror ja ladri att farfar gjorde, de kan ja inte komma ihåg att jag har hört.

NN: Jaha farfar, farmor hon va hemma hela tiden å skötte hemmet, de fanns inget arbete vid bruket för kvinnorna.

EK: Nej då, nej då, aldrig, det fanns väl ingen som tjäna ett öre extra här på den tiden inte.

NN: Hur fick man mat å dryck å mjölk t ex, har dom gamla berättat nåt om de, för de här e ju en ö?

EK: Jaa, jodå längre tillbaks, då fick dom mjölk ifrån Håvnäs Gård, å sen fick dom från Tuna, för det vart slut med det andra först då, ja vet inte annars, från Håvnäs fick dom ju mjölk från länge, så de kommerjag ihåg när dom fick. Vi hade flasker å lämna å så, hade tomflasker.

NN: Gick det via handelsboden?

EK: Nej, bolaget.

NN: Jaha, bruket alltså.

.....(tar antagligen fram gamla fotografier).

EK: De va länge sen de.

NN: Jaha de e möjligt, de e hela arbetarstammen, var kan de vara fotograferat nånstans?

EK: Joo, nedanför ingenjörns villa, där ligger den där kåken som finns kvar nu däruppe, ovanför ingenjörns, å så ligger Ålderdomshemmet där.

NN: Jaha dom byggde till sen, man ser faktiskt lite grann av gaveln.

EK: Å de här, de e de dom kalla för Stadshuset när det vart byggt, å här uppe ligger den här Villan, Stora Villan, som står tom nu.

G: De här e gamla materialbodar som står, snickarverkstad å .....

NN: Ja jag förstår. De e inte den snickarverkstan som tidigt användes som, innan Gillet kom till, som danslokal?

EK: Jo de e här uppepå.

NN: E de de som lokal för föreningsmöte å dans å mycket annat?

EK: Å den har, tror jag att de va, ja den här måste de vara, han, de va min makes morbror, å han va 12 år här, men ja vet inte när han va född, jo vänta, han va född 76.

NN: Jaha det låter klart troligt.

EK: Den här gubben, har ni varit i Söräng?

NN: Ja jag har varit i Söräng ja.

EK: Hos Ingeborg Andersson, de där e hennes far.

NN: E de de. Ja det va väldigt intressant. Jag ska ta och be å få ta med dom till kontoret å visa Gunnar Melander, för vi har kameror med oss, så vi fotograferar av just sånt här med lampor, så man kan få fina kopior av dom. De va väldigt intressant.

EK: Å den där, de va en faster till min make, å hon, ja vet inte när hon va född, när va hon född --, hon va väl född någe på åttitalet, nää, hon kanske va född före de, men där e hon inte så gammal.

NN: Jag skulle tro en så där sex - sju år, ja så där på åttiotalet, så e vi framme vid 87-88.

EK: Faster Anna va född 79, hon kan va född 80, för de va inte långt mellan dom, när dom hade så många barn.

.....

NN: Det går att damma av, hur nu de va, jag har hört här att många va släkt med varandra, va de mycket vanligt genom med ingifte, att man slog ihop släkterna?

EK: Ja de va de egentligen, för att som jag kommer ihåg förståss, Villarna som vi säjer, dom va ju, ja de va två som va gifta med två systrar, Ida å Anna, var gifta med August Karlsson å Erik, två bröder å två systrar va gifta, å en syster till dom va gift här å, så de vart nog så ofta.

NN: Hur va de, uppkom de nåra speciella grupper som umgicks med varandra, va de släkterna som höll ihop i vått å torrt å umgicks med varann, arbetarna å överhuvudtaget granna och vänner?

EK: Jaa, de va nog inte så mycke kafferep å sisådär som va därikring när jag va barn inte, helt liten, men de kommer ja ihåg att det kom nåra, för de va större skillnad på söder å norr som vi sa, å vi som bodde på norr, vi va nog mera för oss själva, å dom på söder för sej själva, fast de e ju klart att vi gick ju i skolan samtidigt som ungar, som ungar då, men annars, men de va nog lite skillnad på de, så dom umgicks inte så mycket.

NN: Gällde de även de vuxna?

EK: Ja de tror ja att de gjorde.

NN: Man frågar sej varför de, man tycker de e lite konstigt?

EK: Jaa, de va nog de att de va mycke barn, ja tror de va över trettio som gick i skolan när jag gick, å de va ju mycke på en sån liten plats.

NN: Joo de e klart, betyder det då att barnen på norr höll sej på sin kant?

EK: Ja dom var mera för sej själva, jaa, man va inte så mycke ute där, de va väl ibland man va ute å så.

NN: Vad roade sej barnen med, vad fanns det för möjligheter?

EK: Vi lekte kull å sånt.

G; De va ju kojor, vi byggde kojor å sånt.

EK: Jaha de gjorde ju ni.

NN: Var pojkarna i allmänhet unga när dom började arbeta här, va de vanligt att söner gick i sina fäders fotspår, så att säja?

EK: Javisst va de de.-

NN: Så de va ingen utflyttning då av unga män?

EK: Nej då inte på de viset, fanns de arbete här, så va dom kvar. Våran pappa arbeta här ju jämt, utom då han vart, då han tog värvning i tre år i tre år i Vaxholm, för de fanns inte arbete då. Så de va väl en å annan som flyttade ut. Jag tänkte på snickarn som du sa, där framme som du sa, där framme, Andersson, dom va ju många pojkar, men dom flytta i alla fall härifrån till Södertälje å till Stockholm.

NN: Va de för att de inte fanns arbete, eller va de för att dom inte trivdes?

EK: Ja de vet ja inte, dom va ju så mycke äldre än mej å än va vi va.

G: Ja de va väl några som for till Amerika.

EK: Jaa, de vade ju nåra styckna, jag ska tala om en sak, snickarns, Snickarns Klara kalla vi henne för, hon hade ju många pojkar, å så va pojkarna nere vid sjön där, å en hette Rickard, å så sa hon, ja vet inte om hon va närkingska eller va hon va för någe, så sa hon "Gå upp från den lilla å ta sjön me dej å gå över vanlia vägen, å inte vid kant".

NN: När kan de ha varit, hur länge sen?

EK: Ja, ja vet inte, dom va väl födda före 1890 allihop dom skulle ja väl tro de måste dom vara, för du vet att Samuel, Samuel å Knut va dom yngsta, å Samuel han lever ännu, men ja vet inte, men nog måste han vara över 80 år åtminstone.

NN; Samuel, kommer han härifrån Oaxen?

EK: Jaa de va utav dom där snickarns pojkar.

NN: Jaha, var bor han nu möjligen?

EK: I Södertälje bor han.

NN: Å va heter han?

EK: Han heter Samuel Karlsson.

NN: Ja ska ta å anteckna de.

G: Han e inne på nåt hem.

EK: Jaa de vet ja inte, för att han har haft sommarnöje på Mörkö här förr, men vi träffa honom, å då sa han att han inte skulle ha den där stugan kvar längre, för vi träffa honom på kyrkogården, å då såg han vilka gravar vi gick till, så han förstod ju vilka vi va.

NN: Ja just de, va de länge sen?

EK: Ja nog e de fem år sen alltid, kanske sex. Jo men hördudu, de finns register på förnamnena, ja, han va väl vid Telegrafen då.

NN: Vi skall gå vidare, om vi tänker på er far, han va född, vilket år, vi ska se, 1873, var gick han i skola först å främst, va låg den skolan, va de den skolan som ...?

EK: Nej, jo nej, där ute på udden, den där skära kåken, där gick han i skola för en utav Bengtssons döttrar, Hulda Bengtsson.

NN: Hur många år gick han, va de sexårig folkskola?

EK: De vet jag verkligen inte, å ja har för mej, att det även ha varit skola i Fattigstugan på sin tid på söder, men ja kan inte säja när eller så, med det var väl bara ett rum kan jag tro. Å här nere, här har jag gått i söndagsskola i de här rummet, de här va barack, de va byggt som barack.

NN: På de sättet, fanns apropå de här, fanns både de här å de andra lilla huset här, när ni va barn?

EK: Nä det där huset de va byggt 1916-17, tror ja dom byggde de, de va ett sånt där elementhus eller va dom kalla de. De va visst någe försök dom gjorde.

NN: Men de här fanns?

EK: De här fanns.

NN; Jaha, om vi går tillbaka till far, han gick i skola å va, börja han å arbeta sen, hur gammal va han när han börja arbeta?

EK: Ja de vet ja verkligen inte.

NN: Va syssla han me?

EK: Jaa, va han gjorde till att börja med, de vet ja inte, men ja kan inte påminna mej, att han gick i skift inte, de kan ja inte komma ihåg,. Han körde passbåten om ja säjer, de körde han i nåra år, så han hämta mjölken vid Fällnäs å si så där, å gick väl även till Södertälje ibland.

NN: Men han arbeta alltså då inte vid bruket i kalkhanteringen?

EK: Joo, för han måste sluta med båten för han fick ischias, å då arbeta han inne i ettans berg härinne, vi den där ugnen som står kvar, därinne i berget, arbeta han.

NN: Jaha, va de så på den tiden, att man bröt stenen alldeles i närheten av ugnen, så att ettans ugn låg vid ettans berg så att säja?

EK: Ja dom arbeta inne i berget där, å ugnen låg där den ligger nu, sedan, ja jag ska inte säja, arbeta han nog där ända tills, tills han blev bas där vid västra brottet, därinnanför färjan, där tog dom upp brott, därinne va han som bas eller förman eller va dom kallat,

NN: Va de det brottet precis när man kommer upp från färjan?
EK: Ja just de.
NN: Den stenen som bröts där, skeppades den till Liljeholmen eller brände man själv den?
EK: Nej den skeppades ut.
G: Till Liljeholmen å till Norrlandshamnar.
EK: Jaa, alla möjliga Norrlandshamnar.
NN: Va la fartygen till då?
EK: Då hade dom brygga eller kaj därvid, så där låg dom. Å då låg pråmar, dom låg ute på redden här ute, å låg å vänta, vänta på bogsering å sånt.
NN: Va de lika omfattande båttrafik så att säja, på den här sidan, som borta vid viken på östra sidan?
EK: Nej det vart de ju inte.
NN: Så de va mera på andra sidan?
EK: Ja de va mera där, för där va ju kaj till, där va bara lastkaj. Å där framme, de kanske inte du Gunnar kommer ihåg, dom fick förhala pråmar, å ibland då gick dom på land å drog där på ena sidan när dom skulle bort då, när dom skulle lasta, om det inte fanns nån båt i närheten då, de kommer jag ihåg.
NN: Hur länge arbeta, hur länge va er far här vid bruket å arbeta, fick han nån pension?
EK: Jaa, va va de dom hade, 31 kronor i månan tror ja han hade ifrån bolaget.
NN: Hur kunde han försörja sej på de då som gammal?
EK: Jaa, han fick ju pension förståss, folkpension fick han ju. Han va hemma hos oss, för min mamma hon blev död när jag va 15 år, å sen har ja vari hemma även sen ja blev gift.
NN: Så då bodde ni i Stadshuset alltså när pappa kom, när pappa flyttade hem?
EK: Jaa, neej, pappa å vi bodde där framme ända till 1927, då flytta vi upp i den där kåken, som ligger ovanför där.
NN: Jaha, har den något namn, som dom andra har?
EK: Ja vet inte va dom kalla den för.
G: Ja där e Sjöstugan å där e Backen, Villan tror ja dom kalla den för.
EK: Jaa, de stod de på nyckeln som va dit upp, men den kanske har ett annat namn, dom kanske satte på den sedan, för att vi hade, de va ju fyra bröder som ja hade då, å dom börja ju arbeta här, å växte upp till å vart stora, de va ju så trångt där framme, för de va ju så små rum, å då byggde dom den där där uppe, å den vart färdig 1927, å då flytta vi in där.
NN: Hur stora lägenheter va de i Villan?
EK: Varje rum tror ja va 16 kvadratmeter, de har ja för mej.
NN: Va de två, va de rum å kök där eller?
EK: De va rum å kök på norra ändan å sen va de två enkelrum på övra ändan, på södra ja, så när vi gifte oss, hade vi ett rum där, å så hade våra bröder ett rum, å så hade pappa då rum å kök. Så stod han å vägde sten i Kroken,

nåra år då, innan han blev pensionerad.

NN: Vilket år gick han i pension?

EK: Mjaa, 43-67, ja de måste väl bli 1940 de.

NN: Om vi går tillbaka till den tiden när ni båda va unga, å man tänker på helgerna, hur firade man då en helg som julen, när ni var barn?

EK: Joo, då va Nyströms här då som inspektor, å då haDE DOM ALLTID EN HÄR ifrån Evangeliska Fosterlandsstiftelsen, han va väl inte utlärd förståss, utan nån ung, å han höll predikan i skolan där borta, där va de julotta.

NN: Då fanns således skolan häruppe?

EK: Ja där uppepå, på norr ja, så då, de kommer jag ihåg, för då minns jag att mamma tände ljus, för vi hade breda fönster där framme, tände mamma ljus där på morron, å ställde i fönstren, de kommer ja ihåg. Men så på annandag jul då hade alltid bolaget fest då.

NN: Var höll man till då, för de här e ju innan Villan kom till?

EK: De va i skolan då.

NN: De va också i skolan?

EK: Jadå, å då ställde dom upp bänkarna på varann, å så va de då lite bänkar omkring förståss, som dom stora fick sitta på. Vi fick kravla upp på dom där andra bänkarna, å sitta där vi ungar. Å så va de stor julgran då, för de va ju så högt till tak, å så ett kaffebord dukat. Då va fruntimren klädda i stora vita förkläη, som servera kaffe då, de kommer ja väl ihåg, å så dansa vi kring julgran. Å då, ett tag, hade dom musikkår som spela då.

NN: Va de anställda vid bruket?

EK: Ja, våran pappa va med å spela.

NN: Va va de för slags musik, va de mässings ...?

EK: Ja de va de. Jo då, dom va mycke omkring å spela, i Trosa å ...

G: Å på barnkalas å ....

EK: Ja då, men dom hade även orkester sedan, samma instrument då, ja vet inte, de vart någon, ja dom börja på före 1930, men sen vart det slut till krigsåren, då vart de ju skingrat alltihop.

NN: Hur va de, midsommarfirandet när ni var barn, förkom det?

EK: Jaa, de tror ja inte var nåt särskilt, ja kommer ihåg en gång att dom hade majstång eller någe ute på södra udden där ute, men då va ja nog väldigt liten, för ja kommer inte nåt vidare ihåg av, ja har bara en aning att de va.

G: Nä midsommar kommer ja inte ihåg att de va nåt särskilt.

NN: Hur va de me dom gamla, reste dom, hände det att dom reste in till stan nångång, eller va dom här hela livet på ön, så att säja?

EK: Ja på sommarn hade vi en båt som hette Ejdern, han finns ju kvar i Södertälje ännu, å den gick hit ut å fortsatte utåt här till Mörkö. Han gick härifrån halv fyra på mornarna, han kunde även komma tidigare på lördagsmornarna å så gick han till Södertälje, å så tillbaks på kvällarna.

NN: Reste de gamle in med Ejdern?

EK: Ja då kunde dom åka in å handla å söka läkare å så där, annars så på senare år så, de va ju inget annat på vintern, än att dom skulle, om dom skulle nånstans, så åkte dom me hästskjuts.

NN: Fanns de hästar på ön här?

EK: Ja.

NN: De gjorde de inte?

EK: Inte annat än på senare år, innan 39 då, då hade dom en häst som drog ett lok runt, de kanske finns på nåra bilder, ja vet inte.

G: Jo han drog vagnar.

EK: Vagnar ja, dom skaffa lok sedan.

NN: Nej de har jag inte sett nåra bilder av. Kor fanns de nåra såna, bortsett från dom som Bengtsson hade?

EK: Nä de fanns nog inga sedan, för sen så kom ju Nordströms då, å dom hade inga, så de kom nog bort då.

NN: Hur va de i äldre tid, handelsboden var låg den när er far var barn?

EK: Ja den låg där nere vid den byggningen, som är neranför själva affärn.

NN: Jaha där posten har legat?

EK: Ja just, där hade dom den, å den kom ifrån Fållnäs, så dom åkte från Fållnäs, å hade den öppen, ja vet inte hur mycket, nåra dar i veckan, de kunde vara två dagar eller nåt sånt.

NN: Hur va det, handlade man på bok?

EK: Ja de gjorde dom, ja ska inte säja långt tebaks, det vet verkligen inte jag hur dom gjorde då, man ...--

G: Troligen.

NN: Man kan tro de.

EK: De gjorde dom mycke sedan.

NN: De fanns en handelsman Karlsson, hur långt tillbaka va de som han, kommer ni ihåg Karlsson, de va långt fram i tiden?

EK: Ja kommer ihåg när dom byggde den där affärn som e nu, å sen va dom här till 39.

NN: Jaha då blev det Konsum.

EK: Jaha de blev de.

oo--oo

Magne Olsson 921020